

Mestactieplan MAP7 wordt uitgerold

Wanneer dit editoriaal uit de pen rolt wordt in het Vlaams Parlement het nieuwe Mestactieplan (MAP7) gestemd, een cruciale stap in het landbouw- en milieubeleid voor de eerstvolgende jaren. Dit plan staat op een kruispunt van belangen: het moet de waterkwaliteit verbeteren, een werkbaar en realistisch kader bieden voor onze landbouwers en de verantwoordelijkheid eerlijk verdelen over alle betrokken sectoren. De inhoud van dit plan zal de komende jaren niet alleen onze landbouwsector, maar ook de toekomst van het para-agrarisch ondernemend Vlaanderen diepgaand beïnvloeden.

Het is een understatement om te zeggen dat de landbouwers in Vlaanderen zich zorgen maken over het nieuwe Mestactieplan. Voor velen komt dit plan binnen als een directe bedreiging voor hun bedrijf. Hoewel niemand de noodzaak ontkent van verfijning van de maatregelen om de waterkwaliteit te verbeteren, is het essentieel dat deze maatregelen duidelijk en werkbaar zijn. Het voortdurende gejojo met regels en normen zadelt landbouwers op met een enorme administratieve last en vergroot enkel de onduidelijkheid, maar vooral de rechtszekerheid. De sector heeft behoefte aan een stabiel, werkbaar en voorspelbaar kader, waarin boeren weten waar ze aan toe zijn en hoe ze binnen redelijke grenzen kunnen bijdragen aan milieudoelstellingen.

Daarom moet het nieuwe Mestactieplan niet zomaar een opeenstapeling zijn van strengere normen, maar een beleid dat boeren de kans geeft om zich aan te passen, innovaties door te voeren, duurzaam te ondernemen. Bijvoorbeeld door gerichte initiatieven te (laten) nemen in functie van een betere waterkwaliteit en landbouwers de mogelijkheid te bieden om de eigen extra inspanningen "terug te verdienen" onder iets hogere bemestingsnormen bij bewezen positief effect op de waterkwaliteit. Een gedegen ondersteuning bij investeringen in technologieën zoals precisiebemesting en mestverwerking komt daarbij uiteraard om het hoekje kijken. Alleen zo kunnen we ervoor zorgen dat de landbouwsector niet alleen overleeft, maar ook een actieve partner wordt in de strijd voor schoner water.

Een belangrijk punt van kritiek is dat de focus in het streven naar een betere waterkwaliteit zeer eenzijdig ligt bij het Mestactieplan en op de landbouwsector. Het is onaanvaardbaar dat boeren de volledige rekening betalen, terwijl andere bronnen van nutriëntenbelasting zoals huishoudens en industrie maar al te vaak buiten schot blijven. Nutriëntenvervuiling is een complex probleem dat een veel bredere aanpak vereist. Het is cruciaal dat alle invloeden op de waterkwaliteit correct in beeld worden gebracht en dat de lasten eerlijk worden verdeeld.

Huishoudens dragen bijvoorbeeld bij aan nutriëntenvervuiling door ontbrekende riolering, slecht onderhouden septische putten, oude rioelstelsels en onvoldoende zuivering van afvalwater voorafgaand aan de lozing op waterlichamen. Ook de industrie heeft haar aandeel, via lozingen en diffuse vervuiling. De Vlaamse overheid kan en moet ook daar een grotere rol spelen. Dat betekent investeren in moderne rioelstelsels, waterzuiveringsinstallaties en innovatieve technologieën die zorgen voor zuiver water als reststroom. Dit is geen luxe, maar een noodzakelijke investering in onze toekomst.

Het nieuwe Mestactieplan mag geen losstaand beleid zijn. Waterkwaliteit verbeteren is een gedeelde uitdaging die vraagt om een integrale aanpak. Het combineren van strengere mestregels met structurele investeringen in infrastructuur en technologieën is essentieel. Alleen zo kunnen we het probleem bij de wortel aanpakken en voorkomen dat boeren onevenredig worden belast. Daarnaast is het nodig om breder te kijken naar landgebruik en ruimtebeheer in Vlaanderen. Een holistische visie op ons landschap, waarin landbouwers, industrie en burgers gezamenlijk verantwoordelijkheid dragen, is de enige manier om blijvende resultaten te boeken.

Het Mestactieplan dat vandaag op tafel ligt, vraagt inspanningen, maar biedt ook kansen om zowel de landbouwsector als de waterkwaliteit te versterken. Maar dit kan alleen als we de lasten eerlijk verdelen en een integrale aanpak hanteren. De Vlaamse overheid moet het voortouw nemen door niet alleen strengere regels op te leggen, maar ook door te investeren in infrastructuur en innovatie. Boeren hebben recht op duidelijkheid en werkbare oplossingen, en waterkwaliteit verbeteren is een gedeelde verantwoordelijkheid.

Laten we deze kans grijpen om een duurzaam en rechtvaardig beleid te voeren dat Vlaanderen vooruit helpt.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

V.U.: Hendrik Vandamme, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - www.absvzw.be.
Redactie 'De Drietand': drietandmagazine@absvzw.be of T 051 26 08 29